

Брюксел, 15.6.2015 г.
COM(2015) 293 final

**ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

Доклад за напредъка в областта на енергията от възобновяеми източници

{SWD(2015) 117 final}

ВЪВЕДЕНИЕ

За постигането на Енергиен съюз е необходима фундаментална трансформация на европейската енергийна система. От основно значение за осъществяването на тази трансформация е енергията от възобновяеми източници, тъй като тя допринася за изпълнението на всички цели на Енергийния съюз: осигуряване на сигурност на доставките, преход към устойчиво развита енергийна система с намалени емисии на парникови газове, индустриално развитие, водещо до растеж и създаване на работни места, както и по-ниски енергийни разходи за икономиката на ЕС.

От 2009 г. е въведена цялостна европейска рамкова политика, която да подкрепя развитието и интегрирането на възобновяемите енергийни източници (ВЕИ) въз основа на количествено определени цели, регулаторна яснота и пазарни стимули за инвестиции, съвместими с правилата за държавна помощ. Директивата за енергията от възобновяеми източници¹ със своята правно обвързваща цел за 20 % дял на енергията от ВЕИ в ЕС, целта за съответен дял от 10 % в транспорта и обвързващите национални цели за 2020 г. съставлява неразделна част от енергийната политика на ЕС. Тя се превърна в основен двигател за следващите европейския пример глобални инвестиции в технологии за ВЕИ и политиките за насърчаване на ВЕИ далеч отвъд границите на Европа, като спомогна те да се превърнат през последното десетилетие в конкурентен в ценово отношение енергиен източник в Европа и в глобален мащаб. В европейския сектор на ВЕИ днес са заети 1,15 милиона души. Като насърчават също и свързаните с развитието и иновациите аспекти на технологиите за ВЕИ, Директивата и заложените в нея цели за ВЕИ представляват неразделен елемент от европейската стратегия за растеж, промишлени иновации, технологично лидерство и конкурентоспособност, както и за намаляване на емисиите.

В съответствие с изискванията, заложи в Директивата за енергията от възобновяеми източници², в настоящия доклад се представя междинна оценка на напредъка на ЕС и държавите членки за постигане на целите в областта на ВЕИ до 2020 г. и се включва оценка на осъществимостта на целта за 10 % дял на енергията от ВЕИ в транспорта, на степента на устойчиво развитие на производството на биогорива и нетранспортни течни горива от биомаса, потребявани в ЕС, и на въздействието на това потребление в съответствие с изискванията на Директивата^{3,4}. В допълнение към това въз основа на цялостна оценка на Директивата за енергията от възобновяеми източници по програмата REFIT, започнала през 2014 г., в настоящия доклад е дадена също така предварителна оценка на ефективността и ефикасността на Директивата за енергията от

¹ Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници

² Съгласно задълженията за докладване, определени в член 17 и член 23 от Директива 2009/28/ЕО, Комисията трябва да представя доклад на всеки две години до Европейския парламент и до Съвета относно постигнатия напредък в развитието на енергията от възобновяеми източници в ЕС и държавите членки, както и относно устойчиво развитото производство на биогоривата в ЕС. Настоящият доклад за напредъка в областта на възобновяемата енергия обхваща тези изисквания, както и специфичните елементи на прегледа за 2014 г., изисквани съгласно член 23, параграф 8 от Директива 2009/28/ЕО.

³ По-специално член 17, параграф 7, член 23, параграфи 1—6 и параграф 8 от Директива 2009/28/ЕО.

⁴ Предишните доклади за напредъка в областта на ВЕИ, приети през 2013 г. и 2011 г., са достъпни на адрес: <http://ec.europa.eu/energy/en/topics/renewable-energy/progress-reports>

възобновяеми източници в съответствие с изискванията на Съобщението относно пригодността и резултатността на регулаторната рамка^{5,6}.

Оценката на напредъка на ЕС и държавите членки и на неотдавнашните развития е направена на базата на данни на Евростат за 2013 г. относно енергията от ВЕИ, докладите за напредъка на държавите членки в областта на ВЕИ, представени на Комисията през 2013 г.⁷, собствени проучвания на Комисията и проучвания, направени по поръчка на Комисията^{8,9}. Прогнозите за 2014 г. и 2020 г. се базират на модела Green-X, изготвен за Комисията през 2014 г.¹⁰.

С прогнозен дял от 15,3% през 2014 г. в брутното крайно енергопотребление¹¹, ЕС и преобладаващото мнозинство от държавите членки отбелязват добър напредък в изпълнението на целите за 2020 г. Въпреки това, тъй като кривата става все по-стръмна през следващите години, някои държави членки може да се наложи да увеличат усилията си, за да поддържат курса и да използват, когато е необходимо, механизмите за сътрудничество с други държави членки. Вече има ясен интерес от страна на няколко държави членки към използването на механизмите за сътрудничество с цел постигане на целите за 2020 г. и са започнали съответни преговори.

46 % от крайното енергопотребление в ЕС се използва за *отопление и охлаждане*¹². Делът на енергията от ВЕИ в сектора на отоплението и охлаждането се оценява на 16,6 % през 2014 г.¹³ Отоплението с енергия от ВЕИ все повече се използва в държавите членки като икономически ефективна и сигурна алтернатива на изкопаемите горива в топлофикационни и локални отоплителни инсталации.

Дори и понастоящем вече 26 % от електроенергията в ЕС се генерира от ВЕИ. Около 10 % от всичката *електроенергия* в ЕС е с произход от променливи възобновяеми източници (като например вятърна и слънчева енергия)¹⁴.

⁵ Съгласно програмата REFIT, както са посочени в приложението към Съобщението за REFIT „Пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT): резултати и следващи стъпки“, COM (2013) 685

⁶ *Междинна оценка на Директивата за енергията от възобновяеми източници: проучване в контекста на програмата REFIT*, CE DELFT et al., 2015, достъпна на адрес: <http://ec.europa.eu/energy/en/studies>

⁷ Двугодишни доклади на държавите членки за напредъка в областта на енергията от ВЕИ (2013 г.), http://ec.europa.eu/energy/renewables/reports/2013_en.htm

⁸ *Renewable energy progress and biofuel sustainability (Напредък в областта на енергията от ВЕИ и устойчиво развитото производство на биогоривата)*, ECOFYS et al, 2014, достъпен на адрес: <http://ec.europa.eu/energy/en/studies>

⁹ *The State of Renewable Energies in Europe 2014 (Състояние на енергията от възобновяеми източници в Европа през 2014 г.)*, доклад (Eurobserv'ER, 2015).

¹⁰ В рамките на проучването *Renewable energy progress and biofuel sustainability*, ECOFYS et al, 2014

¹¹ *Renewable energy progress and biofuel sustainability*, ECOFYS et al, 2014

¹² Изчисление на Европейската комисия въз основа на данни на Евростат и оценки от моделиране за 2014 г.

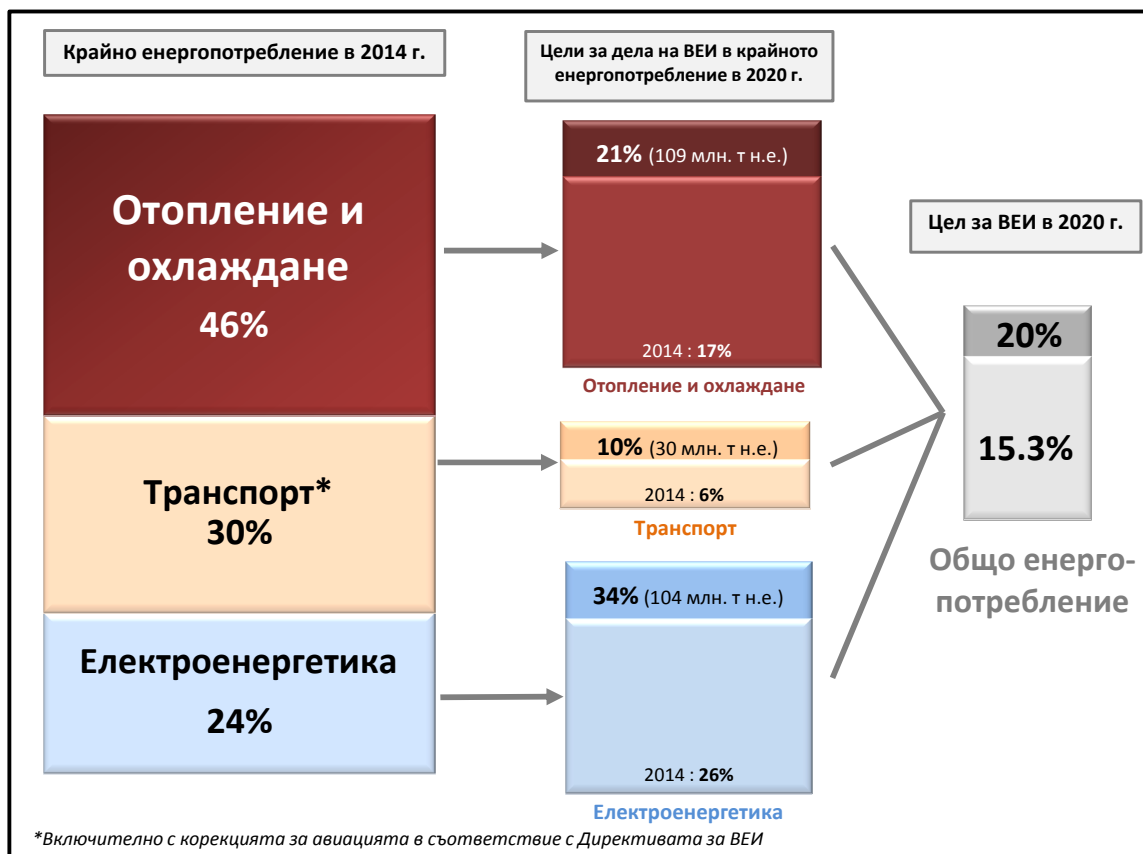
¹³ ECOFYS, 2014

¹⁴ Wind, PV, CSP without storage and tidal/wave/ocean as % of total final electricity demand (Вятърна енергия, енергия от фотоволтаици, от слънчеви централи с концентратори без съхранение и енергия от приливи и отливи/вълни, океанска енергия като % от общото крайно потребление на електроенергия)

В *транспортния* сектор целта за 2020 г. е да се постигне 10 % дял на енергията от ВЕИ, по-голямата част от която все още се очаква да се осигурява от биогоривата. Но напредъкът през последните пет години за постигане на тази цел е бавен — прогнозата е за само 5,7 % дял на енергията от ВЕИ в транспорта през 2014 г. Основната причина за това е несигурността, предизвикана от забавеното финализиране на политиката за ограничаване на рисковете от непреки промени в земеползването, и недостатъчният напредък при внедряването на алтернативни биогорива от второ поколение. Междувременно бе постигнато политическо споразумение за ограничаване на въздействието от непреките промени в земеползването¹⁵.

Междинната оценка на *регулаторната пригодност* на Директивата за енергията от възобновяеми източници, направена през 2014 г.¹⁶ показва, че всички членове на директивата са приложими за нейната цел (устойчиво увеличаване на дела на енергията от ВЕИ в крайното енергийно потребление на ЕС и неговите държави членки) и че прилагането на Директивата за постигането на тези цели е било успешно. При все това, степента на ефективност и ефикасност на предвидените в Директивата мерки варира в зависимост от редица фактори и по-специално от тяхното прилагане на равнище държави членки.

Фигура 1. Крайно енергопотребление в Европа по сектори и съпоставка на дяловете на ВЕИ в 2014 г. спрямо целите за 2020 г.

Източник: Европейската комисия въз основа на изчисление на Евростат. Данните за 2014 г. са оценки въз основа на моделиране.

¹⁵ 2012/0288 (COD)

¹⁶ REFIT evaluation of the Renewable Energy Directive, *CE Delft* (2014)

1. НАПРЕДЪК В УВЕЛИЧЕНИЕТО НА ДЕЛА НА ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЕИ

През 2013 г. общият дял на енергията от ВЕИ на ЕС достигна 15 % и прогнозата за 2014 г. е за дял от 15,3 %¹⁷, което е над целта за ЕС като цяло. 26 държави членки изпълниха своята първа междинна цел за периода 2011—2012 г. и се очаква 25 държави членки да изпълнят своята цел за периода 2013—2014 г.¹⁸ Някои от тях вече са постигнали своите цели за 2020 г. Намаляването на общото потребление на енергия през последните години помогна на редица държави членки да постигнат напредък по отношение на своя дял на енергия от ВЕИ. Добрият общ резултат не е изненадващ, като се има предвид че междинните цели са по-малко амбициозни през първите години, но кривата за следващите години става все по-стръмна.

Единствено Франция и Нидерландия не успяха да постигнат своята междинна цел за 2011—2012 г., макар и само с малък недостиг — по-малко от 1 процентен пункт. Това може да се обясни с наличието на неикономически препятствия, продължителни процедури за предоставяне на разрешения (по-специално в сектора на вятърната енергия), както и с технически препятствия в областта на вятърната енергия и енергията от биомаса във Франция. Несигурността на стимулите за инвестиции, породена от реформите в насърчителните схеми, беше основната причина за изоставането на Нидерландия в развитието на енергията от ВЕИ.

В редица държави силното развитие на сектора за отопление с енергия от ВЕИ беше основният движещ фактор за достигането и надхвърлянето на тези междинни цели на държавите членки. Такъв е случаят например в България, Финландия и Швеция, където развитието се дължи основно на възможностите за използване на евтина биомаса. В Естония, Италия и Португалия електроенергийният сектор има най-голям принос за факта, че тези държави са надхвърлили общите си цели, предвидени в техните национални планове за действие в областта на енергията от възобновяеми източници (НПДЕВИ).

Използването на енергия от ВЕИ в транспорта като цяло изостава в повечето държави, с изключение на Швеция, Финландия, Австрия, Франция и Германия.

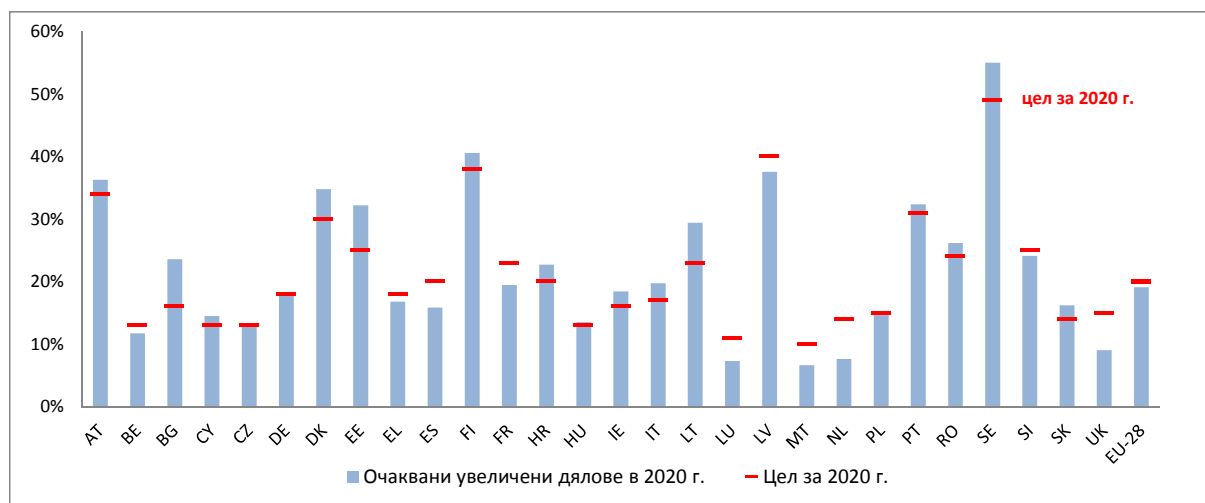
Постигането на целите за 2020 г. в областта на енергията от ВЕИ е напълно възможно за ЕС като цяло и за повечето от държавите — членки на ЕС (*фигура 2*). При все това, тъй като кривата на изпълнение на Директивата за енергията от ВЕИ става все по-стръмна с приближаването на 2020 г., особено за онези държави членки, при които напредъкът е бавен, и регулаторната несигурност и административните препятствия продължават да оказват въздействие върху частните инвестиции в сектора, в редица държави членки може да са необходими допълнителни мерки. Независимо от това, на база на оценка на текущите или планираните политики¹⁹ се очаква повечето държави членки да постигнат или надхвърлят своите цели за 2020 г. в областта на енергията от ВЕИ.

¹⁷ Данни на Евростат за 2013 г., прогнозите за 2014 г. и 2020 г. се основават на модела Green-X (TU Wien), изготвен за Комисията в рамките на проучването *Renewable energy progress report and biofuel sustainability study* (Ecofys et al, 2014)

¹⁸ Въз основа на данни на Евростат за 2013 г.

¹⁹ Оценените политики включват мерките, описани в националните планове за действие в областта на енергията от ВЕИ, и в докладите от 2013 г. за напредъка на държавите членки.

Фигура 2. Очаквани увеличени дялове на енергията от ВЕИ в държавите членки и целите за 2020 г. в областта на енергията от ВЕИ²⁰

Източник: Европейска комисия, въз основа на прогнози на TU Wien (Green-X) (2014 г.)

Деветнадесет държави членки, включително например Австрия, Естония, Дания, Германия, Италия, Литва, Румъния и Швеция, може да надхвърлят (някои от тях дори значително) целите си за 2020 г. в областта на енергията от ВЕИ чрез изпълнени и планирани политики за енергия от ВЕИ.

При все това някои държави членки, включително Франция, Люксембург, Малта, Нидерландия и Обединеното кралство, както и Белгия и Испания в по-малка степен, трябва да направят оценка дали техните политики и инструменти са достатъчни и ефективни за постигането на целите в областта на енергията от ВЕИ. Постигането на целите за 2020 г. в областта на енергията от ВЕИ също не е сигурно в Унгария и Полша: само при наличието на по-оптимистични допускания, свързани с бъдещото развитие на енергопотреблението и специфичните за тези държави условия за финансиране може да се счита, че целите за 2020 г. в областта на енергията от ВЕИ са постижими.

Трябва да се отбележи, че тази оценка се основава на моделиране и включва само мерки в енергийната политика, прилагани до края на 2013 г. Някои държави членки са взели междувременно важни решения за публично насърчаване или реформи в политиката, които биха могли, ако бъдат приложени своевременно, да осигурят необходимия ръст на дела на енергията от ВЕИ до 2020 г. Някои държави членки са започнали също и преговори за възможно подписване на споразумения за сътрудничество. Комисията очаква нова информация от държавите членки до края на 2015 г., когато ще бъде следващият цикъл за представяне на национални доклади в областта на енергията от ВЕИ.

Както е видно от обобщената таблица в приложение I, налице са добри перспективи за сътрудничество и преразпределение между държавите членки на постиженията във

²⁰

На фигурата е показана прогноза за 2020 г. при отчитане на действащи и планирани политики (въз основа на НПДЕВИ и докладите за напредъка на държавите членки от 2013 г.), но без да се отчитат политиките, въведени след 2013 г., или необходимите допълнителни усилия от страна на държавите членки за изпълнение на правно обвързващите цели.

връзка с целите в областта на енергията от ВЕИ. Следователно 2015 и 2016 г. ще бъдат решаващи години за подписване на споразумения за сътрудничество между държавите членки.

Сектор на отоплението и охлаждането

В сектора на отоплението и охлаждането 22 държави членки са постигнали целите си и само 6 (Дания, Ирландия, Франция, Нидерландия, Португалия, Словакия) не са достигнали планираните нива за 2013 г. за дела на енергията от ВЕИ в този сектор²¹.

Твърдата биомаса е имала все още най-голям дял в производството на топлинна енергия от ВЕИ през 2013 г., с произведени 73 млн. т н.е. (милиона тона нефтен еквивалент) топлинна енергия от ВЕИ²², което е значително над кривата по НПДЕВИ. Производството на топлинна енергия от твърда биомаса е било значително над кривата в 21 държави членки. В 2014 г. Европейската комисия публикува доклад относно степента на устойчивост на производството на твърда и газообразна биомаса за целите на генерирането на топлинна енергия и електроенергия. Докладът включва информация за текущите и планирани действия на ЕС за увеличаване до максимум на ползите от използване на биомаса, като в същото време се избягват вредите за околната среда²³.

Приблизително една шеста от производството на топлинна енергия от биомаса е от инсталации с топлофикационни мрежи, докато по-голямата част все още е базирана на децентрализирани съоръжения. Освен това, децентрализираното производство на топлинна енергия от биомаса също и нараства по-бързо в абсолютно изражение от производството на топлинна енергия от биомаса в топлофикационни системи. Най-големите потребители на топлинна енергия от биомаса са Франция с 10,2 млн. т н.е. и Германия с 8 млн. т н.е.²⁴.

Термопомпите са допринесли с 7,4 млн. т н.е. за производството на топлинна енергия и на енергия за охлаждане от ВЕИ през 2013 г., което е значително над планираните нива, заложили в НПДЕВИ. В абсолютни стойности Италия се откроява като лидер в използването на термопомпи с 2,5 млн. т н.е., следвана от Франция с 1,6 млн. т н.е. и Швеция с 1,2 млн. т н.е.²⁵

Биогазът има значително по-малка роля в технологиите за отопление и охлаждане. През 2013 г. от биогаз са произведени 2,6 млн. т н.е. топлинна енергия. Най-големият производител на топлинна енергия от биогаз е Германия с 1,3 млн. т н.е., произведени през 2013 г.²⁶

Произведената през 2013²⁷ **слънчева топлинна енергия** в размер на 1,9 млн. т н.е. все още допринася сравнително слабо за използването на енергия от ВЕИ в сектора на отоплението и охлаждането и текущото производство остава под кривата на НПДЕВИ.

²¹ Източници на данни: за оценяване на изпълнението от страна на държавите членки и секторите са използвани данни на Евростат за 2013 г., докато оценките за ВЕИ технологиите се базират на предварителни данни за 2013 г. на Евростат (когато са налични) или на *Eurobserv'ER* 2014 г.

²² *Eurobserv'ER* 2014

²³ State of play on the sustainability of solid and gaseous biomass used for electricity, heating and cooling in the EU (SWD(2014) 259 final

²⁴ *Eurobserv'ER* 2014

²⁵ 2013 EUROSTAT

²⁶ *Eurobserv'ER* 2014

²⁷ 2013 Eurostat

Това трябва да се разглежда във връзка с ниския икономически ръст и застой на строителния пазар. Трите най-големи производителя в ЕС на слънчева топлинна енергия са Германия, Австрия и Гърция²⁸.

Електроенергиен сектор

В **електроенергийния сектор** внедряването на технологиите и произведените количества през 2013 г. са били като цяло в съответствие с кривата, предвидена в националните планове за действие в областта на енергията от възобновяеми източници (НПДЕВИ)²⁹.

15 държави членки (Белгия, България, Германия, Естония, Испания, Хърватия, Италия, Кипър, Латвия, Литва, Нидерландия, Румъния, Финландия, Швеция и Обединеното кралство) са надхвърлили индикативните си криви за използване на електроенергия от ВЕИ през 2013 г.

Брутното производство на електроенергия от ВЕИ през 2013 г. е достигнало 823 TWh и се е увеличило с 11 % в сравнение с 2012 г., като най-голям ръст спрямо предишната година е регистриран при производството на слънчева електроенергия (20 %). През 2013 г. производството на електроенергия от ВЕИ е възлязло на почти 26 % от общото производство на електроенергия в ЕС³⁰.

Водоелектрическите централи произвеждат най-големия дял електроенергия от ВЕИ, но техният дял в общото производство на електроенергия от ВЕИ се е свил през периода 1990—2013 г. от 94 % на 43 %. Това се дължи на по-бързото развитие на производството на вятърна и фотоволтаична енергия³¹.

Производството на **вятърна енергия** е нараснало повече от три пъти през периода 2005—2014 г. и то се превърна във втория най-голям източник на електроенергия от ВЕИ, като изпревари електропроизводството на база биомаса³². Предварителните данни за 2014 г. показват, че производството на вятърна електроенергия е достигнало 247 TWh, в сравнение с 234 TWh през 2013 г. Трите най-големи производителя в ЕС на вятърна електроенергия са Германия, Испания и Обединеното кралство³³.

Производството на **слънчева електроенергия** също е нараснало с бързи темпове и през 2013 г. е възлязло на 10 % от цялата електроенергия от ВЕИ. Също, така през 2013 г. фотоволтаичната електроенергия е надвишила количествата, произведени от твърда биомаса, и понастоящем е на трето място в областта на електропроизводството от ВЕИ³⁴.

Твърдите възобновяеми източници (дървесина и друга твърда биомаса с изключение на възобновяеми отпадъци) се използват също и в конвенционални топлоелектрически централи: техният дял в производството на електроенергия от ВЕИ е нараснал от 3,5 %

²⁸ Eurobserv'ER 2014

²⁹ Източници на данни: за оценяване на резултатите на държавите членки и секторите са използвани данни на Евростат за 2013 г., докато оценките на технологиите за енергия от възобновяеми източници се базират на предварителни данни за 2013 г. от Eurobserv'ER 2014.

³⁰ Eurostat statistics explained (март 2015)

³¹ Eurostat statistics explained (март 2015)

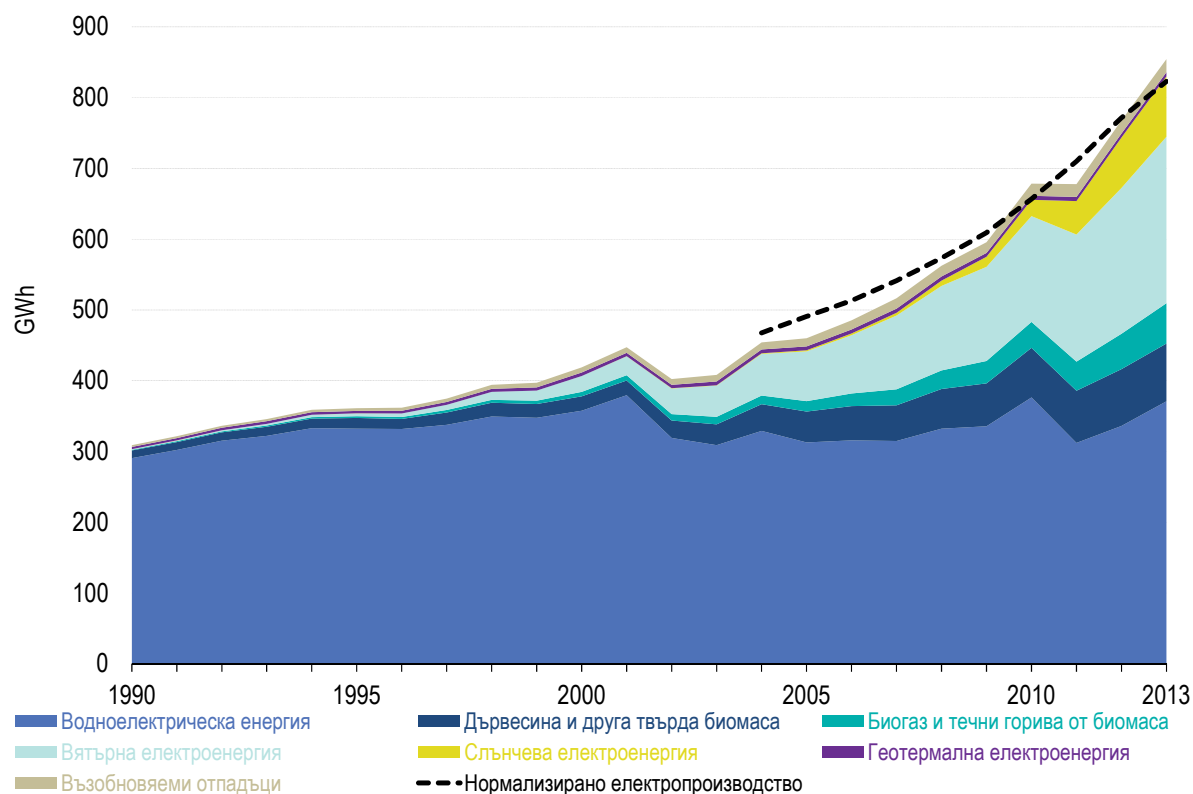
³² Eurostat statistics explained (март 2015)

³³ 2014 Wind Energy Barometer, Eurobserv'ER (2015), Eurobserv'ER (2015)

³⁴ Eurostat statistics explained (март 2015)

през 1990 г. на 9,5 % през 2013 г. Течните горива от биомаса и биогазът, чието използване е било пренебрежимо малко през 1990 г., са достигнали 6,7 % през 2013 г.³⁵ (фигура 3).

Фигура 3. Електропроизводство от ВЕИ в ЕС в периода 1990—2013 г.

Източник: Евростат

Общата инсталирана мощност за производство на електроенергия от ВЕИ се е увеличила значително през последните 20 години, по-специално в резултат на бързото увеличаване на инсталираните вятърни и фотоволтаични мощности. Докато мощностите за електропроизводство от ВЕИ през 2013 г. са достигнали около 380 GW, съществуващите електрогенериращи мощности на централите, работещи с изкопаеми горива в ЕС, са били около 450 GW през 2013 г.³⁶ Предварителните данни показват, че ЕС е успял да постави нов рекорд по инсталирани мощности за вятърна енергия през 2014 г. с 12,4 GW новоинсталирани мощности. До края на 2014 г. мощностите на ЕС за вятърна енергия са преминали границата от 130 GW и скоро ЕС ще има мощности от 10 GW, инсталирани в морето (общите мощности за вятърна енергия, инсталирани в морето, са достигнали 9,2 GW в края на 2014 г. в сравнение със 7 GW в края на 2013 г.)³⁷. Развитието на сектора на морските вятърни инсталации остава под целите по кривите в НПДЕВИ.

Транспортен сектор

Увеличението на дела на енергията от ВЕИ в транспортния сектор отбелязва по-малък напредък в сравнение с електроенергийния сектор и сектора на отоплението и

³⁵ Пак там.

³⁶ Пак там.

³⁷ Wind Energy Barometer, Euroserv'ER (2015)

охлаждането. Делът на енергията от ВЕИ в транспортния сектор на ЕС през 2013 г. е достигнала 5,4 %³⁸. Швеция е единствената държава членка, която вече е постигнала своята цел за дела на енергията от ВЕИ в транспорта, като делът ѝ за 2013 г. е достигнал 16,7 %, което е значително над обвързващата цел от 10 % за 2020 г.³⁹

Биодизелът продължава да бъде най-широко използваната форма на енергия от ВЕИ в транспорта с 10,3 млн. т н.е. през 2013 г., следван от биоетанола с 2,7 млн. т н.е.⁴⁰

Франция, Германия и Италия са трите най-големи пазара на биодизел в ЕС с потребление съответно 2,3 млн. т н.е., 1,9 млн. т н.е. и 1,2 млн. т н.е. през 2013 г.⁴¹ При биоетанола най-голямото потребление на биоетанол също е докладвано от Германия със 758 хил. т н.е., следвана от Франция с 392 хил. т н.е. и Дания с 387 хил. т н.е.

За 2013 г. е докладвано потребление от 1484 хил. т н.е. електроенергия от ВЕИ в транспорта, като по-голямата част от нея е използвана в неавтомобилния транспорт. В абсолютно изражение най-големият потребител е Франция с 239 хил. т н.е., следвана от Италия с 218 хил. т н.е. и Германия с 215 хил. т н.е.⁴²

Преглед на очакваните бъдещи развития

Като се имат предвид текущите и планираните инициативи на държавите членки, степента на постигане на целите и различните препятствия пред развитието на енергетиката на база ВЕИ, се вижда положителна тенденция по отношение на очакваното увеличение на количеството на енергията от ВЕИ в ЕС за 2014 г. и 2020 г.⁴³ При все това съществува също необходимост от подобрения в отделни сектори и технологии.

В таблицата по-долу е представено по-подробно сравнение на очакваните и планираните (въз основа на НПДЕВИ) количества за всеки вид ВЕИ технология на равнище ЕС през 2014 г. и до 2020 г. Обобщени са също така (по сектори и за общо енергията от ВЕИ) прогнозните примерни отклонения от целевите количества според НПДЕВИ, като се прави сравнение на очакваните и планираните количества.

³⁸ Това включва единствено биогоривата, отговарящи на европейските критерии за устойчиво развито производство от Директивата за енергията от възобновяеми източници. Съгласно член 17, параграф 1 от посочената директива, несертифицираните биогорива не могат да се отчитат за изпълнението на националните и европейските цели за енергията от ВЕИ.

³⁹ Eurostat

⁴⁰ Eurostat

⁴¹ Eurostat

⁴² Eurostat

⁴³ RES progress and biofuels sustainability, Ecofys et al (2014)

Таблица 1. Прогнозни количества и отклонения от планираните количества за съответните технологии в ЕС през 2014 г. и 2020 г.

	Прогнозни количества за 2014 г.	Цел в НПДВИ за 2014 г.	Прогнозни количества за 2020 г.		Цел за 2020 г.	Отклонения			
			Мин.	Макс.		2012 г.	2014 г.	2020 г. Мин.	2020 г. Макс.
<u>Категория технологии</u>	млн. т н.е.	млн. т н.е.	млн. т н.е.	млн. т н.е.	млн. т н.е.	%	%	%	%
Електроенергия от ВЕИ	72,5	73,3	91,9	94,9	103,7	2,1	-1,1	-13,0	-8,5
Биомаса (твърда и течна)	9,1	10,3	12,2	12,6	14,7	-8,2	-11,2	-19,3	-14,3
Биогаз	4,3	3,5	5,1	5,1	5,4	35,2	22,1	-7,9	-6,2
Геотермална енергия	0,5	0,6	0,9	0,9	0,9	-9,5	-13,0	-21,8	-0,9
Големи ВЕЦ	26,1	26,5	27,7	27,8	27,4	-1,0	-1,4	0,9	1,5
Малки ВЕЦ	4,2	4,0	4,8	4,9	4,5	-1,0	4,0	6,9	9,6
Фотоволтаици	7,7	3,9	10,1	10,4	7	94,2	96,8	38,8	47,6
Слънчеви централи с концентратори	0,3	0,7	0,3	0,4	1,6	-21,2	-52,6	-78,3	-76,5
Вятърна енергия от инсталации на сушата	18,9	20,3	28,2	30,1	30,3	-4,4	-7,0	-8,7	-0,7
Морска вятърна енергия	1,3	3,4	2,4	2,6	11,5	-38,1	-62,7	-80,3	-77,0
Енергия от морски/океански ресурси	0,1	0,1	0,2	0,2	0,5	-19,2	-38,9	-56,2	-54,3
ВЕИ за отопление и охлаждане	87,6	80,5	105,6	107,5	108,9	10,6	8,8	-4,2	-1,3
Биомаса (твърда и течна)	73,7	68,1	84,9	86,5	85,3	9,6	8,3	-1,6	1,4
Биогаз	2,5	2,5	3	3	4,5	16,5	0,4	-33,7	-32,5
Геотермална енергия	0,7	1,2	1,3	1,3	2,6	-34,4	-41,6	-50,9	-50,4
Термопомпи	8,5	6,2	12,8	12,9	10	33,4	37,7	25,5	29,3
Слънчева топлинна енергия	2,2	2,6	3,7	3,7	6,4	-1,7	-15,3	-45,6	-41,8
ВЕИ в транспорта (само биогорива)	16,6	18,4	18,5	19,1	29,5	-2,5	-9,7	-37,2	-35,0
1-во поколение биогорива	14,6	17,6	16,2	16,9	27,1	-11,2	-16,9	-40,0	-37,7
2-ро поколение биогорива	2,0	0,8	2,3	2,3	2,4	211,0	143,7	-5,5	-4,9
Общо ВЕИ	176,7	172,3	216,0	221,5	242,1	5,7	2,6	-12,0	-8,5

Източник: моделиране на TU Wien (Green-X) (2014 г.)

Въпреки че секторът на топлоенергията изглежда бележи най-голям напредък сред всички сектори за енергия от ВЕИ с текущо количество от 88 млн. т н.е. (2013 г.), което

е значително над планираното (77 млн. т н.е. според докладваното от държавите членки в техните НПДЕВИ), сценариите за бъдещо увеличение показват спад в излишъка, който ще се превърне в малък дефицит до 2020 г. Особено голямо е било по-специално увеличението на използването на топлинна енергия от биомаса и термопомпи в няколко държави членки. По-голям от планирания принос от тези технологии се очаква и през 2020 г. За разлика от тях може да бъде установена необходимост от подобрене по отношение на технологии като биогаз, слънчеви топлинни колектори и средни до големи геотермални системи за отопление. Възможно е да бъдат необходими спешни допълнителни инициативи по отношение на тези технологии, за да могат те да изиграят ролята си за изпълнението на задълженията за енергия от ВЕИ за 2020 г., имайки предвид и техния потенциал за осигуряване на все по-необходимата гъвкавост на електроенергийните системи.

При сектора на електроенергията от ВЕИ се вижда относително по-голяма разлика за 2020 г. Благодарение на голямото внедряване на фотоволтаиците в няколко държави членки електроенергията от ВЕИ през 2013 г. беше почти на нивото на кривата на НПДЕВИ. Поради забавяне на напредъка в няколко държави членки през 2014 г. може да се отбележи малък дефицит според изготвените модели и тази тенденция се очаква да продължи и през следващите години до 2020 г. На ниво технологии фотоволтаиците достигнаха първоначално планираните за 2020 г. нива на внедряване още през 2013 г., докато водноелектрическите централи и вятърните инсталации с разположение на сушата се очаква да достигнат планираните в НПДЕВИ нива през следващите години, а при морските вятърни инсталации има изоставане.

Както е видно от таблица 1, разликата между планираното и действително очакваното внедряване е най-голяма при слънчевите централи с концентратори и морските технологии, тъй като тези технологии продължават да се борят за пазарна ниша и действителното внедряване изостава спрямо декларираните намерения в НПДЕВИ. Като цяло и с оглед на планирания принос към общото производство на енергия от ВЕИ до 2020 г. са необходими значителни усилия, за да продължи внедряването на съответните най-разходоэффективни технологии, както и за подобряване на рамковите условия по-конкретно за морската вятърна енергия, като това са най-важните мерки за постигане на целите в областта на енергията от ВЕИ.

Към настоящия момент използването на конвенционални и модерни биогорива в транспорта изостава от заложената в НПДЕВИ крива на увеличение.

2. СЪЗДАВАНЕ НА БЛАГОПРИЯТНА СРЕДА ЧРЕЗ ПРЕМАХВАНЕ НА НЕИКОНОМИЧЕСКИТЕ ПРЕПЯТСТВИЯ

Както показва анализът в предходния раздел, въпреки стабилния напредък досега постигането на целите за 2020 г. продължава да зависи до голяма степен от непрекъснатото прилагане на текущите политики в държавите членки и допълнителните мерки, които дават възможност за внедряване в областта на енергията от ВЕИ. За някои държави членки това ще изисква сътрудничество с други държави членки. Други държави членки ще трябва да обърнат внимание на препятствията, които не са свързани с разходите, за да насърчат разработването и внедряването на ВЕИ системи и да дадат възможност за цялостното им интегриране в енергийния пазар.

Пространственото планиране, административните процедури и процедурите за издаване на разрешения за разработчиците на проекти са важни фактори, засягащи

решенията за инвестиции в големи енергийни инфраструктурни проекти, както и в децентрализирани проекти за енергия от ВЕИ. С цел да се улесни достъпът на новите участници до пазарите, особено на малките и средните предприятия, Директивата за енергията от възобновяеми източници задължава държавите членки да опростят процедурите, да увеличат прозрачността и да осигурят координация между участващите органи, отговорни за процедурите по издаване на разрешения за нови производители на енергия от ВЕИ. В миналото Комисията вече е установила, че бавният напредък при опростяването на административните процедури за производителите на енергия от ВЕИ в държавите членки е важно предизвикателство пред растежа на използването на енергия от ВЕИ в Европа⁴⁴.

В най-новите оценки⁴⁵ обаче се посочва известен напредък в тази област с голям брой мерки за опростяване, отчетени в докладите на държавите членки относно напредъка⁴⁶.

Някои държави членки са въвели система за „обслужване на едно гише“ за производителите на енергия от ВЕИ, които искат одобрение на своите проекти. Такава система е въведена например в Нидерландия и тя е довела до значително намаляване на сроковете за реализиране на проектите. В Белгия, в областите Фландрия и Валония в момента се обединяват екологичните и строителните разрешения и се създава ефективна единна процедура за издаване на разрешения, по която все още са ангажирани различни органи, но може да се прилага в рамките на една стъпка. В Австрия системата за „обслужване на едно гише“ е само частична, тъй като само някои разрешения (например екологичните и строителните разрешения) могат да се получат заедно.

Към момента онлайн информационни платформи и приложения се използват само в няколко държави членки (например Португалия, Унгария, Италия и Швеция). Няколко държави членки обаче въведоха улеснени уведомителни процедури за малки инсталации за възобновяема енергия, като например покривни фотоволтаични инсталации. При този вид процедура не се изисква изрично одобрение от страна на властите, а одобрението се счита за предоставено при подаване на уведомление, стига проектът да отговаря на съдържащите се в процедурата критерии. В Обединеното кралство е въведен срок от дванадесет месеца за разрешения за проектиране, който включва необходимото време за обжалване.

Повечето държави членки докладват за подобряване на координацията и сътрудничеството между участващите органи. За набелязването на подходящи обекти за проекти за възобновяема енергия, изглежда че много държави членки работят в тясно сътрудничество с различните участващи органи. Други държави членки изрично се опитаха да координират процедурите или обединиха различни разрешения.

Мнозинството от държавите членки обаче признават необходимостта от по-нататъшно подобряване на своите административни процедури, приложими към новите производители на енергия от ВЕИ. Това заключение се подкрепя от разработчиците на

⁴⁴ COM (2013) 175 и COM (2011) 31

⁴⁵ *Renewable energy progress and biofuels sustainability*, ECOFYs et al (2014) и REFIT evaluation of the Renewable Energy Directive, *CE Delft* (2014)

⁴⁶ Национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници за 2013 г.: http://ec.europa.eu/energy/renewables/reports/2013_en.htm

проекти за енергия от ВЕИ и икономическите оператори⁴⁷, както и от задълбочения анализ на ефективността на правните разпоредби относно административните процедури и процедурите за издаване на разрешения, включени в Директивата за енергията от ВЕИ, както е посочено в следващия раздел.

3. ДИРЕКТИВАТА ЗА ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЪЗОБНОВЯЕМИ ИЗТОЧНИЦИ ОТГОВАРЯ НА СВОЯТА ЦЕЛ: ПЪРВОНАЧАЛНИ КОНСТАТАЦИИ НА ОЦЕНКАТА ПО REFIT

След изискванията от Съобщението относно „Пригодност и резултатност на регулаторната рамка: резултати и следващи стъпки“ (REFIT), през 2014 г. бе направена оценка по REFIT на Директивата за енергията от възобновяеми източници⁴⁸. Резултатите от тази оценка показват, че целта за устойчиво увеличаване на дела на енергията от ВЕИ в крайното енергопотребление в ЕС е постигната успешно, като поставянето на обвързващи национални цели, изготвянето на НПДЕВИ и провеждането на наблюдение на всеки две години⁴⁹ са особено ефективни за осигуряване на прозрачност за инвеститорите и другите икономически оператори, както и за качеството на информацията относно пазарите и политиките за енергията от ВЕИ в държавите членки.

Тези правни разпоредби имаха положителен принос за общото постигане на целите на политиката на ЕС в областта на енергетиката и климата, сигурността на енергийните доставки, заетостта, общественото възприемане и регионалното развитие. Те доказаха своето значение за постигането на общите цели на ЕС в областта на енергетиката и климата чрез предопределяне на голямо внедряване на ВЕИ системи, довело до избягване на около 388 млн. т брутни емисии на CO₂ през 2013 г. и до намаляване на търсенето на изкопаеми горива в ЕС със 116 млн. т н.е. Още по-важно за сигурността на доставките за ЕС е, че заместваният от ВЕИ природен газ представлява 30 % от цялото избегнато количество изкопаеми горива през 2013 г. Почти половината от държавите членки са намалили своето брутно вътрешно потребление на природен газ най-малко със 7 %⁵⁰. Избегнатите разходи за внос на горива в резултат от използването на възобновяема енергия възлизат поне на около 30 милиарда годишно.⁵¹ От гледна точка на разходите за разпространение на използването на енергия от ВЕИ при оценяването на добавената стойност на Директивата се стига до заключението, че обвързващите цели са стимулирали държавите членки да подобрят своето разпределение на ресурси, вместо просто да занижават амбициите си за внедряване на ВЕИ системи. Освен това при отсъствието на Директивата нямаше да бъдат изготвени критерии за устойчиво

⁴⁷ Study on the competitiveness of the EU Renewable Energy Industry (Проучване на конкурентоспособността на сектора на енергията от ВЕИ в ЕС), ICF International (2014), Geothermal District Heating potential study, (Проучване на потенциала за геотермална топлофикация (2014)

⁴⁸ REFIT evaluation of the Renewable Energy Directive, *CE Delft* (2014)

⁴⁹ Национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници и двугодишни национални доклади за напредъка в областта на енергията от възобновяеми източници и правни изисквания, предвидени в член 4 и член 22 от Директивата за енергията от възобновяеми източници.

⁵⁰ *Renewable Energy in Europe – approximated recent growth and knock-on effects (Възобновяема енергия в Европа — приблизителна оценка на растежа в последно време и последици от него)*, Европейска агенция за околната среда — (2015)

⁵¹ Европейска стратегия за енергийна сигурност, COM (2014)

развито производство на биогоривата в ЕС, обхващащи третия по големина световен пазар на биогорива с потребление в размер на 0,7 млн. барела нефтен еквивалент/ден⁵².

Първоначалните резултати от оценката показват, че мощностите за енергия от ВЕИ в някои държави членки вероятно биха нараствали със същата скорост без задължителната цел, определена на ниво ЕС, докато в други това нямаше да бъде така и следователно обвързващата цел е била основният двигател за развитието на мощностите за енергия от ВЕИ в онези държави членки, които преди по-малко са се стремили да развиват своя потенциал за енергия от ВЕИ.

Държавите членки са разработили набор от национални политически мерки, насочени към стимулиране на внедряването на системи за енергията от ВЕИ, чието проектиране и изпълнение е оставено на държавите членки. Въпреки това нивото на ефективност и ефикасност на мерките, предвидени в Директивата, е различно в зависимост от редица фактори, като например: прилагането им на ниво държави членки, ясно определяне на задачите, които трябва да бъдат изпълнени от държавите членки, несигурност по отношение на разходите, ползите или правните препятствия, или липса на стимули.

Оценката на ефективността и ефикасността на разпоредбите на Директивата показва, че е важно да се прави разлика между дългосрочни и краткосрочни цели. Ползите обикновено нарастват в течение на времето⁵³. Установени са редица разпоредби, при които административните разходи са относително високи в началото, но в течение на времето значително намаляват. Такъв е случаят ако трябва да бъдат разработени процеси и процедури за пълно прилагане на разпоредбите на Директивата (например членове 17—19 относно устойчиво развитото производство на биогоривата и различните процедури, които са необходими за прилагането на членове 13 и 14 от Директивата)

По отношение на въздействието на изискванията на Директивата върху административното натоварване за администрациите и бизнеса на ниво държави членки се стига до заключението, че на национално и местно ниво е трябвало да се предприемат допълнителни мерки, но че тези мерки са имали все пак ограничено въздействие върху общото натоварване, което е било особено отчетливо през първите години на прилагането. Установено е, че някои разпоредби на Директивата са допринесли за намаляване на административното натоварване за държавите членки, като например използването на образци за планиране и за изискванията за докладване, предвидени в Директивата.

В оценката по REFIT са установени редица положителни примери по отношение на разпоредбите на Директивата за енергията от ВЕИ в рамката за периода до 2020 г.:

- разпоредбите са най-ефективни и ефикасни, ако са както задължителни, така и добре определени, както е в случая на националните цели за енергия от ВЕИ и плановете НПДЕВИ;
- адресираните до държавите членки разпоредби, които изискват изпълнението на цели и разпоредби на национално ниво, е вероятно да бъдат по-ефективни и ефикасни отколкото разпоредбите, които изискват конкретни действия на местно

⁵² Световна организация за околната среда — WEO (2014)

⁵³ Дори доста рязко в определен момент, какъвто може да бъде случаят при механизмите за сътрудничество с приближаването на 2020 г.

или областно ниво. Това се вижда в случая на рационализирането на административните процедури;

- разпоредбите са най-ефективни и ефикасни, ако съответните правила са определени от самото начало (или скоро след това) и остават непроменени по време на периода на действие на законодателството (надеждност и прозрачност);
- участието на ниво ЕС в сертифицирането на устойчиво развито производство на определени продукти (например биогорива) се доказва като ефективно средство за постигане на определените в Директивата цели за устойчивост.

Оценката по REFIT също така показва, че ефективността и ефикасността на почти всички разпоредби на Директивата могат да бъдат допълнително подобрени чрез създаване на стабилна рамка на провежданата политика за периода след 2020 г. Стабилната по-дългосрочна перспектива би повишила сигурността за инвеститорите, а освен това би увеличила стимулите за заинтересованите лица и държавните органи (включително за много участващи местни и областни власти, например членове 13 и 14) за полагане на необходимите усилия.

Като имат предвид резултатите от тази оценка и резултатите на държавите членки при прилагането на членове 13 и 14 от Директивата за енергията от ВЕИ, както и ограниченият напредък при административното опростяване и премахването на неикономическите препятствия, Комисията ще пристъпи към задълбочено проучване на практическото прилагане на административните процедури за проекти за енергия от ВЕИ в държавите членки.

Въз основа на това и на резултатите от проучването по REFIT⁵⁴ за оценка на Директивата за енергията от възобновяеми източници и основните констатации, включени в настоящия доклад, до края на 2015 г. Комисията възнамерява да издаде специален работен документ на службите на Комисията, изготвили оценката по REFIT.

4. ОСЪЩЕСТВИМОСТ НА ЦЕЛТА ЗА 10 % ДЯЛ НА ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЕИ В ТРАНСПОРТА И ОЦЕНКА НА СТЕПЕНТА НА УСТОЙЧИВО РАЗВИТО ПРОИЗВОДСТВО НА БИОГОРИВАТА В ЕС

В Директивата за енергията от ВЕИ е поставена цел потреблението на енергия от ВЕИ в транспорта да достигне най-малко 10 % до 2020 г., като по-голямата част от тази енергия да се получава от биогорива. Въпреки това напредъкът през последните пет години за постигане на тази цел е бавен — през 2013 г. е постигнат дял от 5,4 %, а прогнозите за 2014 г. предвиждат дял от 5,7 %. Основната причина за това е политическата несигурност и все по-засилващото се убеждение, че определени начини за производството на биогорива могат да доведат до увеличение на емисиите на парникови газове, като се вземат под внимание емисиите от непреките промени в земеползването, както и липсата на търговска наличност на алтернативни биогорива от второ поколение.

Използването на енергия от ВЕИ през 2013 г. доведе до 388 млн. т избегнати brutни емисии на CO₂ на ниво ЕС^{55,56}. До момента най-високите нива са постигнати в

⁵⁴ REFIT evaluation of the Renewable Energy Directive, *CE Delft* (2014)

⁵⁵ *Renewable Energy in Europe – approximated recent growth and knock-on effects*, Европейска агенция за околната среда — (2015)

електроенергийния сектор (75 %), а в транспортния сектор поради ниския процент на използване на енергия от ВЕИ са постигнати съответно най-ниските намаления на емисиите (9 %) или около 35 млн. т CO₂ екв. Повечето от тези намаления в транспорта са в резултат на използването на биогорива, а само част от тях се дължи на използването на електроенергия от ВЕИ в транспорта, по-специално в железопътния транспорт^{57,58}. В текущата методика, съдържаща се в приложение V към Директивата за енергията от ВЕИ, са предвидени възможности за намаляване на емисиите на парникови газове от биогорива от първо поколение, докато предстоящите изменения на Директивата за енергията от ВЕИ и Директивата за качеството на горивата с цел смекчаване на непряката промяна в земеползването следва да увеличат използването на модерни биогорива с по-висок потенциал за намаляване на емисиите на парникови газове⁵⁹.

Като цяло около 75 % от всички потребени в ЕС биогорива са произведени в рамките на Съюза. Вътрешното производство на биодизел представлява 79 % от общото потребление в ЕС, а вносът се реализира главно от Аржентина или Индонезия. Държавите — членки на ЕС, са произвели 71 % от потребения етанол, а останалата част е внесена основно от САЩ или Бразилия. Тъй като продоволствената сигурност в Африка поражда безпокойство във връзка с потреблението на биогорива, с изключение на незначителни количества внос на биоетанол от Судан до 2013 г. в ЕС почти не са потребявани внесени от Африка биогорива, като се очаква износът на биогорива от Африка да има умерен растеж в бъдеще⁶⁰.

В допълнение към вноса на биогорива като краен продукт, съществува и производство на известно количество биогорива с вносни суровини. Повече от 60 % от потребявания в ЕС биодизел се произвежда чрез използване на вътрешни суровини, предимно рапица. Индонезийското палмово масло и аржентинската соя съставляват по-голямата част от вносните суровини, използвани за производството на биодизел в Европа, като на всяка от тези суровини се падат по около 12 % от общото количество биодизел в ЕС⁶¹.

Що се отнася до биоетанола, около 79 % от биоетанола, потребяван на пазара на ЕС, се произвежда със суровини от ЕС, предимно пшеница, царевица и захарно цвекло. Суровините, внасяни за производство на етанол, включват царевица от САЩ и Украйна, както и захарна тръстика от Гватемала⁶².

Устойчивостта на производството на биогорива в рамките на ЕС се обуславя от изискванията за устойчиво развито производство, съдържащи се в Директивата за енергията от възобновяеми източници. Производителите на суровини от трети държави могат да доказват съответствие с критериите за устойчиво развито производство съгласно Директивата за енергията от възобновяеми източници чрез използване на двустранни споразумения, национални системи на държавите членки или признати от

⁵⁶ Преки намаления на емисиите, т.е. без да се включват емисиите от непреки промени в земеползването

⁵⁷ Европейска агенция за околната среда, 2015

⁵⁸ *Renewable energy progress and sustainability of biofuels*, ECOFYS, 2014

⁵⁹ *Предложение на Комисията във връзка с непряката промяна в земеползването COM (2012) 595, 2012/0288 (COD)*

⁶⁰ ECOFYS, 2014

⁶¹ ECOFYS, 2014

⁶² ECOFYS, 2014

Европейската комисия доброволни схеми. От трите варианта доброволните схеми все повече се превръщат в най-важния механизъм за доказване на съответствие, тъй като предоставят на производителите на суровини сигурност, че техните култури ще отговарят на изискванията на всички държави членки, независимо от това къде се отглеждат суровините. До края на 2014 г. броят на признатите от Комисията доброволни схеми е нараснал на 19⁶³.

Пълен анализ на осъществимостта на целта за 10 % дял на енергията от ВЕИ в транспорта и оценка на устойчиво развитото производство на биогоривата в ЕС се съдържа в техническото приложение към настоящия доклад (Работен документ на службите на Комисията, придружаващ настоящия доклад).

ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Енергията от ВЕИ се превръща в широко възприет основен енергиен източник. Директивата за енергията от възобновяеми източници, заедно с правно обвързващите европейски и национални цели и целта за 10 % дял на енергията от ВЕИ в транспорта, се превърна в основен двигател и за следващите европейския пример глобални инвестиции в технологии за енергия от ВЕИ и поддържащи политики в областта на енергията от ВЕИ далеч отвъд границите на Европа.

Постигнатото темпо трябва да бъде запазено. Преминаването към декарбонизиран енергиен микс в ЕС няма да бъде възможно без значително по-големи дялове на енергията от ВЕИ. Постигането на по-големи дялове на енергията от ВЕИ, по-специално в секторите на топлоенергията и транспорта, ще помогне също на ЕС да се справи с дългогодишните предизвикателства пред своята енергийна сигурност, като намали по-специално зависимостта си от внос на изкопаеми горива.

Като се има предвид, че остават по-малко от шест години до края на 2020 г., повечето от държавите членки напредват с добро темпо към постигането на целите в областта на енергията от ВЕИ, определени в Директивата за енергията от възобновяеми източници. За ЕС като цяло са налице добри перспективи, че целта за 2020 г. ще бъде постигната. За редица държави членки обаче постигането на целите може да бъде трудно, не на последно място поради по-стръмния наклон на кривата и съществуващите пазарни препятствия. Необходимо е да се използват пълноценно възможностите, предлагани от механизмите за сътрудничество, предвидени в Директивата за енергията от ВЕИ. Постигането на целта за 10 % дял на енергията от ВЕИ в транспорта до 2020 г. е предизвикателство, което обаче продължава да бъде преодолимо, за което свидетелства напредъкът в някои държави членки. Ключов аспект остава постигането на пробив в областта на модерните биогорива, както и наличието на комплексен подход към декарбонизацията на сектора на транспорта, включително с предприемане на решителни стъпки за увеличаване на дела на електроенергията от ВЕИ в транспорта.

Оценката на Директивата за енергията от възобновяеми източници, извършена през 2014 г. в контекста на програмата REFIT показва, че Директивата е ефективна и постига своите цели, но прилагането ѝ на ниво държави членки може да се подобри.

Комисията ще продължи да си сътрудничи с държавите членки и всички заинтересовани страни, за да се гарантира реализирането и интегрирането на по-голям

⁶³ ECOFYS, 2014

дъл енергия от ВЕИ в съответствие с целите на ЕС за 2020 г. в областта на енергията от ВЕИ и с оглед на постигането на бъдещата рамкова цел за 2030 г. в областта на енергетиката и климата.